

Arrest

nr. 273 102 van 23 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
 Berckmansstraat 83
 1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. KLAPWIJK, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die beiden verklaren van Kosovaarse nationaliteit en van Albanese origine te zijn, komen volgens hun verklaringen op 1 maart 2020 België binnen en verzoeken op 2 maart 2020 om internationale bescherming. Op 9 december 2021 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de verzoeken kennelijk ongegrond en wordt aan verzoekers internationale bescherming geweigerd. De commissaris-generaal besluit dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend en dat zij verder niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 10 december 2021 aangetekend worden verzonden aan verzoekers.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw schriftelijke verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Prishtinë en bent u Kosovaars staatsburger. In oktober 2019 werd kanker bij u gediagnosticeerd. Doordat uw gezondheidsverzekering uw medische kosten niet langer dekte, ging u bij een woekeraar op 10 januari 2020 een lening van 8000 euro aan. Jullie waren overeengekomen dat u de lening samen met de intrest, in totaal 11000 euro, na zes maanden zou terugbetalen. In februari 2020 vroeg hij evenwel, tegen de afspraken in, reeds het bedrag terug. De woekeraar en zijn entourage begonnen u onder druk te zetten, uw leven te bedreigen en ermee te dreigen om uw echtgenote en dochter te ontvoeren. Hierdoor moest u Kosovo verlaten. Jullie vertrokken op 28 februari 2020 op illegale wijze. Jullie kwamen in België aan op 1 maart 2020 en verzochten op 2 maart 2020 om internationale bescherming. U verklaarde uit vrees voor de woekeraar niet naar Kosovo te kunnen terugkeren. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw paspoort en dat van uw dochter; een kopie van uw verloren gegane identiteitskaart en de aangifte van het verlies ervan bij de Belgische politie; een kopie van uw verloren gegane rijbewijs; uw nieuw bij de Kosovaarse ambassade verkregen rijbewijs en identiteitskaart; uw huwelijksakte; een (Belgisch) gezinssamenstellingsattest; verschillende stukken waaruit blijkt dat uw gezondheidsverzekering de kosten van uw behandeling niet wilde betalen; enkele Kosovaarse persartikels over een persoon die bij een woekeraar een lening was aangegaan en die zelfmoord had gepleegd ten gevolge van de afpersing waarvan hij het slachtoffer was geworden; enkele Belgische medische stukken ter staving van een medische interventie die u in België in oktober 2021 moest ondergaan; en een attest van het OCMW van de gemeente Bevekom waaruit blijkt dat u in een LOI wordt opgevangen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofdtekening bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de door u neergelegde medische attesten blijkt immers dat u noch op het onderhoud van 24 februari 2021, noch op het onderhoud van 18 mei 2021 aanwezig kon zijn. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werd er u een steunmaatregel verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werd er een vragenlijst naar uw gekozen woonplaats verstuurd. Het Commissariaat-generaal ontving uw antwoord op 22 november 2021. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen, met name de bedreigingen door de woekeraar bij wie u een lening afsloot, geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met uw woekeraar en zijn eventuele entourage is immers louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard.

Daarnaast heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient immers aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Uit uw verklaringen blijkt in dit verband dat u uit angst geen klacht ingediend heeft. Uw belagers hadden immers

gezegd dat u dat niet mocht doen. In de pers las u artikels over wat er gebeurd was met een persoon in een gelijkaardige situatie als de uwe, waardoor u beseftte dat u er goed aan gedaan had om Kosovo te verlaten. Deze rechtvaardiging is echter niet afdoende. Naast het feit dat uit de door u neergelegde artikels, die allemaal handelen over dezelfde zaak, enkel blijkt dat een bepaalde persoon, die afgeperst werd, zelfmoord heeft gepleegd – uit deze artikels blijkt nergens dat de persoon in kwestie beroep zou hebben gedaan op de autoriteiten om zijn problemen met woekeraars op te lossen –, bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 1 april 2021**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi focus kosovo algemene situatie 20210401 0.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi%20focus%20kosovo%20algemene%20situatie%2020210401_0.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan hier worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn via het zogenoemde Free Legal Aid Agency (FLAA). De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Kosovo opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

De door u ingeroepen medische problemen, die werden gestaafd door meerdere Belgische medische attesten, houden geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Aan uw identiteit, nationaliteit, burgerlijke staat, gezinssamenstelling en aan de moeilijkheden met uw Kosovaarse gezondheidsverzekering, zoals u door diverse stukken wenste aan te tonen, wordt niet getwijfeld.

Gelet op wat voorafgaat, wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft immers geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekster, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw schriftelijke verklaringen bent u een etnische Albanese afkomstig uit Prishtinë en bent u Kosovaars staatsburger. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielmotieven integraal baseert op de asielmotieven die uw echtgenoot uit de doeken deed. Zo bevestigde u dat jullie Kosovo dienden te verlaten nadat uw echtgenoot problemen had gekregen met een woekeraar bij wie hij schulden was aangegaan. U verklaarde uit vrees voor deze woekeraar niet naar Kosovo te kunnen terugkeren. U legde de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart en een Belgisch medisch attest waaruit blijkt dat u niet door het Commissariaat-generaal gehoord kon worden.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de door u neergelegde medische attesten blijkt immers dat u noch op het onderhoud van 24 februari 2021, noch op het onderhoud van 18 mei 2021 aanwezig kon zijn. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werd er u een steunmaatregel verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werd er een vragenlijst naar uw gekozen woonplaats verstuurd. Het Commissariaat-generaal ontving uw antwoord op 22 november 2021. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenoot werden uiteengezet. In het kader van zijn verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"(...)."

Derhalve is ook uw verzoek kennelijk ongegrond.

Aan uw identiteit en nationaliteit wordt niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)”*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel in het beroep “*strekken tot nietigverklaring*” werpen verzoekers de schending op van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekers kunnen zich niet vinden in de motivering van de bestreden beslissingen. Luidens het verzoekschrift geeft de verwerende partij zelf aan dat, ondanks de maatregelen die werden of worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren, hervormingen in Kosovo nog steeds nodig zijn om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden. De verbeteringen bij de Kosovaarse politie hebben, zo betogen zij, vooral vruchten afgeworpen in de betrachting voor alle etnische groepen in Kosovo wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging te garanderen. Er zijn ook wel verbeteringen ingetreden wat betreft de naleving van de rechten van de verdachte door de Kosovaarse politie. Er zijn evenwel nog hervormingen vereist wat betreft de tussenkomst van de Kosovaarse politie in de fase die de eigenlijke uitvoering van de misdaad voorafgaat.

Verzoekers stellen voorts dat verzoeker in zijn relaas juist de aandacht van de *protection officer* heeft willen vestigen op dat laatste punt, in het bijzonder zijn kwetsbare positie voordat de door hem gevreesde of aangekondigde misdaad op zijn persoon zou kunnen plaatsvinden. Ter ondersteuning van zijn relaas heeft verzoeker een volgens hem zeer sprekend voorbeeld aangehaald van een persoon in een gelijkaardige situatie die door een criminele organisatie was afgeperst, doch die geen gehoor kreeg bij de Kosovaarse politie. Dat uit de door verzoeker aangebrachte artikels betreffende dat specifieke geval nergens blijkt dat deze persoon effectief in kwestie een beroep zou hebben gedaan op de Kosovaarse politie om zijn problemen met de bedreigende woekeraars op te lossen, sluit luidens het verzoekschrift op zich uiteraard niet uit dat hij wel gepoogd heeft deze preventieve bescherming te bekomen, doch dat hij daarvoor gewoon niet gehoord werd door de Kosovaarse politie.

Verzoekers besluiten dat de bestreden beslissingen niet op afdoende wijze zijn gemotiveerd.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vragen verzoekers in hoofddorde om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de verwerende partij.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Waar verzoekers in het verzoekschrift vragen om de bestreden beslissingen “*nietig te verklaren*”, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, en 2°, van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing van de commissaris-generaal slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele

motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissingen aanvechten, noch betwisten waar terecht wordt gesteld dat in verzoekers' hoofde bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat hen door het commissariaat-generaal een steunmaatregel werd verleend in het kader van de behandeling van hun verzoek en dat er een vragenlijst naar hun gekozen woonplaats werd verstuurd, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

2.3.4. De Raad stelt vast dat verzoekers een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 9 december 2021 waarbij hun verzoeken om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Kosovo bij koninklijk besluit van 14 december 2020 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst en tevens figureert in de *update* van 14 januari 2022 (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Kosovo, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.5. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoekers *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengen. In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen.

2.3.6. Volgens hun verklaringen kunnen verzoekers uit vrees voor de woekeraar van verzoeker niet naar Kosovo terugkeren.

De Raad stelt vast dat *in casu* in de bestreden beslissingen uitgebreid wordt vastgesteld dat (i) de door verzoekers aangehaalde problemen, met name de bedreigingen door de woekeraar bij wie verzoeker een lening afsloot, geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève, dat voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met verzoekers woekeraar en zijn eventuele entourage is immers louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard. Daarnaast (ii) hebben verzoekers niet aannemelijk gemaakt dat zij voor de door hen aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor hen sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verder (iii) houden de door verzoekers ingeroepen medische problemen, die worden gestaafd door meerdere Belgische medische attesten, geen verband met de criteria, bepaald in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming, vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Verzoekers dienen voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag om machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Tot slot (iv) wordt aan de identiteit, nationaliteit, burgerlijke staat, gezinssamenstelling en aan de moeilijkheden met de Kosovaarse gezondheidsverzekering, zoals verzoekers door diverse stukken wensten aan te tonen, niet getwijfeld.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekers er niet in slagen voormelde vaststellingen met concrete argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoekers zich in de hoger weergegeven argumentatie hoofdzakelijk beperken tot het herhalen van het vluchtrelaas en van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van blote beweringen en vergoelijkingen en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de commissaris-generaal die duidelijk steun vinden in het administratief dossier, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

2.3.6.1. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissingen geheel ongemoeid laten en niet de minste poging ondernemen teneinde deze beslissingen te weerleggen waar gemotiveerd wordt:

“Er dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen, met name de bedreigingen door de woekeraar bij wie u een lening afsloot, geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met uw woekeraar en zijn eventuele entourage is immers louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard.”

Dit motief vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en blijft, gezien verzoekers deze geheel ongemoeid laten, onverminderd overeind, wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.6.2. Vervolgens wordt in de bestreden beslissingen met recht als volgt overwogen:

“Daarnaast heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u sprake zou zijn van het bestaan van een

reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient immers aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Uit uw verklaringen blijkt in dit verband dat u uit angst geen klacht ingediend heeft. Uw belagers hadden immers gezegd dat u dat niet mocht doen. In de pers las u artikels over wat er gebeurd was met een persoon in een gelijkaardige situatie als de uwe, waardoor u beseftte dat u er goed aan gedaan had om Kosovo te verlaten. Deze rechtvaardiging is echter niet afdoende. Naast het feit dat uit de door u neergelegde artikels, die allemaal handelen over dezelfde zaak, enkel blijkt dat een bepaalde persoon, die afgeperst werd, zelfmoord heeft gepleegd – uit deze artikels blijkt nergens dat de persoon in kwestie beroep zou hebben gedaan op de autoriteiten om zijn problemen met woekeraars op te lossen –, bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 1 april 2021**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi focus kosovo algemene situatie 20210401 0.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi%20focus%20kosovo%20algemene%20situatie%2020210401_0.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan hier worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn via het zogenoemde Free Legal Aid Agency (FLAA). De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Kosovo opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was."

In het verzoekschrift komen verzoekers niet verder dan te stellen dat, ondanks de maatregelen die werden of worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren, hervormingen in Kosovo nog steeds nodig zijn om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, hetgeen in de bestreden beslissingen ook wordt aangehaald en hetgeen bevestigd wordt in de

objectieve landeninformatie waarop de verwerende partij zich steunt en die bij het administratief dossier is gevoegd. Verzoekers geven overigens zelf aan dat de verbeteringen bij de Kosovaarse politie vooral vruchten afgeworpen heeft in de betrachting voor alle etnische groepen in Kosovo wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging te garanderen, alsook dat er wel verbeteringen zijn ingetreden wat betreft de naleving van de rechten van de verdachte door de Kosovaarse politie. Waar zij opperen dat er evenwel nog hervormingen vereist zijn wat betreft de tussenkomst van de Kosovaarse politie in de fase die de eigenlijke uitvoering van de misdaad voorafgaat, verwijzen zij opnieuw naar het voorbeeld van een persoon in een gelijkaardige situatie die door een criminele organisatie was afgeperst, doch die geen gehoor kreeg bij de Kosovaarse politie. Dit argument is reeds tegemoet gekomen door de verwerende partij, zoals genoegzaam uit bovenstaande overweging blijkt. Dat uit de door verzoekers aangebrachte artikels betreffende dat specifieke geval nergens blijkt dat deze persoon effectief in kwestie een beroep zou hebben gedaan op de Kosovaarse politie om zijn problemen met de bedreigende woekeraars op te lossen, en dat dit op zich uiteraard niet uitsluit dat hij wel gepoogd heeft deze preventieve bescherming te bekomen, doch dat hij daarvoor gewoon niet gehoord werd door de Kosovaarse politie, doet, los van de waarachtigheid van deze bewering, niet ter zake. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoekers nooit een klacht hebben ingediend, terwijl uit de objectieve landeninformatie blijkt dat, in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. De Raad beklemtoont dat het net de bedoeling van het indienen van een klacht is om bescherming te verkrijgen tegen zijn of haar belager(s) en de eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. De Raad benadrukt verder dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit, begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij waar deze besluit dat verzoekers niet alle redelijkerwijze van hen te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Kosovo opererende veiligheidsinstanties hebben uitgeput en dat zij aldus onvoldoende hebben aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor hen de enige overgebleven uitweg was. Het opnieuw aanhalen van het reeds besproken particulier geval toont allerminst aan dat verzoekers niet in de mogelijkheid waren beroep te doen op bescherming van de nationale autoriteiten.

2.3.6.3. Verzoekers laten verder ook de pertinente en terechte overweging uit de bestreden beslissingen, dat de aangehaalde medische problemen geen verband houden met de criteria, bepaald in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming, vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet, en dat zij voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag om machtiging tot verblijf dienen te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, volledig ongemoeid. Ook deze overweging wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.6.4. Tot slot stelt de Raad vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

2.3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Verzoekers tonen gelet op het voorgaande evenmin aan dat in hunnen hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er bij een terugkeer naar het land van herkomst sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, hebben verzoekers geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van de verzoeken om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.10. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekers geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

2.3.11. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS